

21.2.26 retkemme Tytyrin elämyskaivokseen ja Alitalon omenaviinitilalle

Paukkupakkasten jälkeen ilma tuntui jopa lämpimältä; kotimittari näytti aamulla vain 2 pakkasastetta - varmuuden vuoksi tuli puettua "kunnolla", oltiinhan menossa retkelle "maan alle", jossa oli varmaankin kylmä!

Retkikohteemme tänään oli Tytyrin elämyskaivos Lohjalla. Kalsiittikaivos perustettiin avolouhoksena v 1897, V. 1947 -> kivimurskaamo valmistui ja siirryttiin osittain maan alle, n 80 metrin syvyyteen. Avolouhostoiminta loppui v 1956.

Tytyrin kaivos on edelleen toimiva kalsiittikivikaivos (louhintamääriltään Suomen 3. suurin). Siellä työskentelee n 70 henkilöä. Louhintasyvyys on n 200-350 metriä. Naisten sallittiin työskentelevän kaivoksessa 1990 luvulta. Kaivoksen hissi elämyskaivokseen on Suomen nopein yleisön käytössä oleva henkilöhissi, joka on Kone Oy:n valmistama. Kone Oy käyttää kaivoksen ensimmäistä pystysuoraa kuilua modernien pilvenpiirtäjähissien testaamiseen.

Tälle retkelle meitä lähti 26 retkeläistä. Ajoreitti kulki tutusti Just, Sauhu ja Hyrylä, josta kuskimme Jukka Tuomisto suuntasi "Auto70" nokan kohti Kehä III ja edelleen Lohjalle, Tytyrin kaivokselle.

Ennen kaivokseen menoa, jokainen puki turvakypärän päähänsä - kypärä on pakollinen turvaväline maan alla. Hissiin meno ja ajatus 80 metrin hissimatka maan uumeniin, jännitti aluksi! Turhaa jännitystä: henkilökunta ohjasi meidät hissiin ja "matkalla" on mukana henkilökunnan jäsen. Hissi oli hämärästi valaistu, sinisävyinen väritykseltään. Matka 80 metrin syvyyteen kesti n 20 sekuntia, eikä korvatkaan menneet lukkoon (minulla).

Kaivoskierroksen aluksi kävelimme Tytyri-saliin odottamaan "välakahveja". Odotuksen aikana oppaamme Ilpo Vehkamäki (geologiasta kiinnostunut ja innostunut, eläkkeellä oleva lentokapteeni) kertoi meille mielenkiintoisesti Suomen syntyhistoriasta. Monenlaisia laattojen tärähdyksiä ja siirtymiä miljardien vuosien aikana on tapahtunut, ennen kuin tämä hieno kotimaamme on asettunut näille sijoilleen.

Teimme kaivoksessa kävelykierroksen oppaamme selostaessa kaivostoiminnan eri vaiheita. Kierroksen päätteeksi kävimme Rönni-peikon kotiluolassa, jossa soi hyvä musiikki: Edvard Griegin "Vuorenkuninkaan luolassa"

Kaivoskäytävät olivat leveät ja korkeat, myöskin valaistut. Käveleminen oli suhteellisen helppoa: alusta oli kova, kivimurskeinen. Kivipöly vähän kutitteli herkimpien neniä.

Muutamissa paikoissa oli rappusia; pisin nousu ja lasku oli lähdettäessä matka hissille: sinne oli n 30 rappusta. Myös kierroksen päätteeksi piti laskeutua kierreportaita pitkin hissille.

Kaivoskierroksen jälkeen jatkoimme bussilla matkaamme kohti lounaspaikkaamme, Lohjansaaressa sijatsevaa Alitalon omenaviinitilaa. Alitalon kantatila sijaitsee lehtometsien ja kumpuilevien peltojen keskellä, suht pienen kylätien varrella Tila on ollut asuttu jo 1500-luv. lähtien. Nykyinen isäntäpari, Sanna ja Marko Maula, toivottivat meidät tervetulleiksi tilalleen. Meille oli valmistettu maittavan hyvä lounas: Lindströim pihvit perunamuussilla, salaattit ja leivät. Jälkiruokana oli kahvi omenapiirakalla ja lettipullalla.

Pieni tilapuoti oli meille avoinna: sieltä sai ostaa tuomisia kotiin. Valikoimissa oli omenaviinin lisäksi eri viinimarjoista valmistettuja viinejä ja siidereitä sekä omenatuoremehua.

Kotimatkalta pääsimme lähtemään suunnitelmien mukaan. Matka sujui mukavasti.

Retkemme oli kokonaisuudessaan mielenkiintoinen ja tosi mukava.

Kiitos kaikille mukana olleille! Nähdään taas seuraavilla reissuilla! T: Pirkko

